

LX.

Forflag til Lov

om

en forændret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891.

(Fremfat i Landstinget den 5te December 1900 af Indenrigsminister Bramsen.)

Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891 § 61 affattes saaledes :

De Omkostninger, der udredes af det Offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Idioter, sindssyge, Epileptikere samt vanføre og lemlæstede, betragtes ikke som Fattighjælp, for saa vidt de paagældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891 § 61 indeholder følgende Bestemmelse:

„De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge, betragtes, for saa vidt de paagældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter, ikke som Fattighjælp.“

Ved Anvendelsen af denne Lovbestemmelse har der vist sig Trang til — som en videre Udvikling af Fattiglovens humane Tanke — at udvide Kredsen af de hjælpe-

løse Personer, hvem Bestemmelsen kommer til gode. Som Følge heraf har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, under hvis Bestyrelse Statens Omsorg for Abnormsagens Fremme hovedsagentlig henhører, til Indenrigsministeriet rettet en Henvendelse, hvori det nærmere er paavist, i hvilke Retninger den paagældende Bestemmelse maatte ønskes udvidet. Da Indenrigsministeriet maa tiltræde det af nævnte Ministerium udtalte Ønske, har man i Overensstemmelse hermed affattet nærværende Lovforflag.

Følge Forflaget optages Epileptikere blandt de Personer, der ved Hjælp af offent-